

Seno Čusto

(Bugojno, 22. siječnja 1955. – Rijeka, 6. studenog 2021.)

Nakon kratke i teške bolesti koja ga je zatekla na Olimpijskim igrama u Tokiju, u subotu 6. studenoga u Rijeci je u 67. godini života preminuo legendarni hrvatski trener u streljaštvu Seno Čusto, čovjek koji je prije svega bio veliki radnik i odgojitelj.

Rođen je 1955. godine u Bugojnu. U osnovnoj i srednjoj školi bavio se raznim športovima: gimnastikom, odbojkom, rukometom, ali najviše je volio nogomet. Tako je kao junior nastupao za nogometnu momčad Jedinstva iz Brčkog.

Čusto 1977. godine odlazi u Rijeku i zapošljava se na željeznici kao strojovođa, gdje je radio do 2004. Jedno vrijeme igrao je za NK Lokomotivu iz Rijeke, a potom je završio tečaj za nogometnog suca te nekoliko godina aktivno sudio kao regionalni sudac.

Godine 1982. započinje se baviti streljaštvom - najprije kao rekreativac, a poslije i kao natjecatelj u serijskom programu u Streljačkom klubu Lokomotiva iz Rijeke. Zvanje instruktora streljaštva stekao je 1990. na Fakultetu za fizičku kulturu u Zagrebu. Iste godine, u suradnji s kolegom Zoranom Janjićem iz Lokomotive, Seno izrađuje programe za početnike mlađih kategorija, odnosno Lokomotivinu školu streljaštva koja i danas uspješno djeluje i iz koje su izrasli mnogi uspješni strijelci i državni reprezentativci.

Od 1995. Čusto započinje s radom u međunarodnom programu sa zračnom i malokalibarskom puškom u kategorijama juniorki i seniorki.

Godine 1999. na Olimpijskoj akademiji stekao je zvanje trenera streljaštva, a 2011. na ISSF akademiji u Courteanu u Finskoj postaje međunarodni trener C licence.

Njegov najveći trenerski uspjeh svakako je osvajanje brončane medalje Snježane Pejčić na Olimpijskim igrama 2008. u Pekingu, ali i brojne druge Snježanine medalje na svjetskim i europskim prvenstvima i svjetskim kupovima.

Osim Snježane Pejčić, od Čustinih strijelaca isticali su se i nastupali u reprezentaciji te postizali odlične rezultate Pamela Samardžić, Maja Bruketa Bujanović, Ines Košpo, Snježana Matanović, Arisa Šerifović, Maša Berić, Sanja Čusto i drugi.

Kao trener Lokomotive sa svojim streljačicama osvaja više naslova državnih prvakinja u kategoriji zračna puška u seniorskoj konkurenciji, a njegove natjecateljice su i višestruke pobjednice Kupa Hrvatske.

Seno Čusto u trenerskoj ulozi sudjelovao je na Olimpijskim igrama 2008. u Pekingu, 2012. u Londonu, 2016. u Rijeu te 2021. u Tokiju gdje ga je zadesio moždani udar od kojeg je tri i pol mjeseca kasnije i preminuo...

Dobitnik je niza priznanja za višegodišnji rad u

športu, od kojih izdvajamo priznanje Hrvatskog streljačkog saveza, kao i priznanja za najuspješnijeg športskog trenera Grada Rijeke i Primorsko-goranske županije. Od 2005. bio je član Stručnog savjeta Hrvatskog streljačkog saveza.

Uvažavajući sve rezultate koje su pod njegovim vodstvom postigle streljačice na raznim natjecanjima (od državnih prvenstava, preko svjetskih i europskih prvenstava, pa do Svjetskog kupa), Čusto je bio posebno ponosan na brončanu medalju Snježane Pejčić s Olimpijskih igara 2008. u Pekingu. To je bio vrhunac kako Snježanine natjecateljske, tako i Senine trenerske karijere.

Čusto je čovjek koji je svakom svom športasu ili športasići pristupao kao roditelj; u njemu je vidio svoje vlastito dijete. Ta uzvišena uloga nadmašuje granice djelovanja isključivo športskog razvoja mladog športasa; takav pristup prenosi se i uranja i u ostale aspekte života mlade osobe.

On je bio uzor mladima - osim u području športa djelovao je i u kreiranju ličnosti, pritom naravno pomažući da svatko od njegovih učenika upornim radom i rezultatima potkrijepi talent.

Često je govorio: „Cilj mi je najprije formirati osobu, pa tek onda športasa“.

Seno Čusto sahranjen je na groblju Drenova u Rijeci.

(Jurica Gizdić)